

Sant Pere d'Oristell

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Ca n'Oristrell
Alçada: 409

Coordenades:

Latitud: 41.70914
Longitud: 1.90613
UTM Est (X): 408996
UTM Nord (Y): 4618061

Classificació

Número de fitxa 08182 - 283
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: la dovella central del portal està partida; el campanar està lleugerament inclinat.

Protecció Inexistent
Número inventari Sí (IPA 16922)

Generalitat i altres inventaris

Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 08181A004000710000OR

Fitxes associades:

[Ca n'Oristrell](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

Petita capella rural, sota l'advocació de Sant Pere, situada a poc menys de 200 metres a llevant de Ca n'Oristrell, damunt una petita elevació rocosa del terreny. Està orientada de ponent a llevant. És d'una única nau de planta rectangular, amb volta de canó i reforçada per un arc faixó que es recolza sobre un petit estrep. L'absis és recte i la porta d'entrada es troba a la façana de ponent. Destaca el portal de mig punt dovellat i al seu damunt un petit ull de bou. La dovella central porta la inscripció de l'any 1858, que és la data de la darrera reforma. Culmina la façana, a la seva part central, el campanar, de planta quadrada i coberta piramidal, amb una creu al vèrtex. Només s'obre a la façana de ponent i a la de llevant, les altres dues són murades. Un banc de pedra adossat als murs, envolta l'ermita. Els carreus són irregulars i units amb argamassa, força ben disposats en filades. S'observa amb claredat que fou sobrealçada i s'hi afegí un petit cos a migdia per destinar-ho a sagristia.

A l'interior, una motllura recorre la part superior de la nau. Les parets estan enguixades, a excepció de la capçalera, que s'ha deixat la pedra vista. Abans de la guerra civil, hi havia un cor de fusta alçat, a l'entrada.

Observacions:

Ha sofert diverses modificacions que dificulten la identificació dels elements constructius més antics. L'actual propietari, a l'igual que el seu pare, s'hi va casar. Els bateigs de la família s'han fet a l'església parroquial de Rocafort.

S'hi cantaven els goigs a llaor de Sant Pere.

Història

L'església apareix citada ja l'any 1230 i 1291 com a Sant Pere de la Torre. En la primera data s'esmenta l'existència d'un altar dedicat a Sant Joan.

Es trobava dins l'antic terme del castell de Rocafort, al lloc d'Oristrell, que és una evolució del d'Ullastrell. Aquest nom es documenta des de l'any 966 com a Villa Ullastrello. Depenia de Santa Maria de Rocafort.

Bibliografia

AA.VV (1994). Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. El Bages. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona.

AA.VV (1984). El Pont de Vilomara i Rocafort ; dins Catalunya romànica, vol. XI Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, pp. 38-39.

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

PÉREZ BACARDIT, Enric (2002). Apunts per a una història de Rocafort de Bages. (Primera edició de 1987). Ed. de l'autor.

